

STAROSTA RACIBORSKI
Plac Stefana Okrzei 4
47 – 400 Racibórz

SE.V.6222.32.2025

D E C Y Z J A Nr 43 / 26 / SE

Na podstawie art. 104 §1 i art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) oraz art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183, 192 i art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku ORLEN Termika Silesia S.A. ul. Rybnicka 6c, 44-335 Jastrzębie Zdrój w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji energetycznego spalania paliw

O R Z E K A M

zmienić na wniosek strony decyzję Starosty Raciborskiego Nr 144/24/SE z 14 czerwca 2024 r. (ujednolicony tekst obowiązującego pozwolenia) udzielającą PGNiG TERMIKA Energetyka Przemysłowa S.A., ul. Rybnicka 6c, 44-335 Jastrzębie Zdrój, NIP 6331005997, REGON 272711500 pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw zlokalizowanej w Raciborzu, przy ul. Studziennej 3, w następujący sposób:

1. W całej decyzji dotychczasową nazwę Spółki prowadzącej instalację „PGNiG TERMIKA Energetyka Przemysłowa S.A.” zastępuje się nową nazwą Spółki „ORLEN TERMIKA SILESIA S.A.”
2. W rozdziale „I. Rodzaj i parametry eksploatacyjne instalacji” punkt „2. Charakterystyka ogólna instalacji i stosowanych technologii” do podpunktu 2.2 „Gospodarka olejowa” otrzymuje brzmienie:

W cyklu produkcyjnym ORLEN TERMIKA SILESIA S.A. Zakład Racibórz wyróżnia się następujące instalacje:

- Instalacje podstawowe:
 - instalację do energetycznego spalania paliw obejmującą kotły wodne opalane węglem kamiennym: WR-25 nr 1 i nr 3 o łącznej nominalnej mocy w paliwie 48,2 MW (data rozpoczęcia pracy instalacji – styczeń 1980 rok) – instalacja kotłów węglowych,
 - instalację do energetycznego spalania paliw obejmującą kotły wodne opalane gazem ziemnym: kocioł wodny nr 6 i nr 7 o łącznej nominalnej mocy w paliwie 6,8 MW (data rozpoczęcia pracy instalacji – styczeń 2023 rok) – instalacja kotłów gazowych,
- Instalacje pomocnicze:
 - instalacja nawęglania (data rozpoczęcia pracy instalacji – styczeń 1980 r.)
 - instalacja odżużlania (data rozpoczęcia pracy instalacji – styczeń 1980 r.)
 - instalacja przygotowania wody kotłowej (data rozpoczęcia pracy instalacji – styczeń 1980 r.)

W kotłach instalacji węglowej oraz instalacji gazowej energia chemiczna paliwa zmieniana jest na energię cieplną, która przekazywana jest wodzie sieciowej, przesyłanej odbiorcom w obiegach o zmiennych parametrach.

Nominalna sprawność kotłów WR-25 nr 1 i 3 wykonanych w technologii ścian szczelnych wynosi około 85%. Nominalna sprawność kotłów gazowych nr 6 i 7 wynosi ponad 90%.

2.1a Instalacja kotłów węglowych

Kotły i urządzenia pomocnicze

Urządzenia nawęglania kotłów

Kotły opalane są paliwem węglowym. Stosuje się miął węglowy o granulacji do 20 mm i zawartości siarki do 0,8%. Węgiel pochodzi od różnych dostawców. Węgiel przewożony jest transportem samochodowym. Samochody są rozładowywane na placu składowym węgla. Do miejscowego przemieszczania mas węgla zmagazynowanego na placu wykorzystuje się suwnicę bramową oraz spychacze na gąsienicach. Ponadto spychacze wykorzystuje się do zagęszczania składowanego węgla. Zagęszczanie węgla ma na celu zapobieżenie samozapłonowi. Węgiel jest również przemieszczany za pomocą suwnicy bramowej.

Opis techniczny działania układu nawęglania

Podłoże placu węglowego wykonane jest ze zbrojonych płyt betonowych, ułożonych na podsypce piaskowej. Plac jest częściowo ogrodzony ściankami wykonanymi z płyt betonowych. Powierzchnia placu węglowego posiada spadek wynoszący 0.8%. Jest to podyktowane koniecznością odprowadzania wód opadowych. Podłoże placu węglowego jest drenowane w celu odprowadzenia wód gruntowych a także części opadów atmosferycznych. Woda ujęta systemem drenażowym odprowadzana jest rurociągiem podziemnym do studzienki sedymentacyjnej, a następnie poza teren zakładu.

Plac składowy węgla stanowi początkowy odcinek układu nawęglania kotłów działających w ciepłowni.

W skład ciągu technologicznego nawęglania kotłów wchodzi następujące urządzenia:

- suwnica bramowa,
- spychacz DT-75,
- zasobnik zasypowy na placu węglowym przy suwnicy, nad taśmą węglową TN-3,
- przenośnik taśmowy TN-3 typu Bt-650 wzdłuż placu węglowego,
- dolna stacja przesypowa,
- zasobnik zasypowy na placu węglowym nad przenośnikiem taśmowym TN-2,
- przenośnik taśmowy ukośny TN-2 typu Bt-650,
- górna stacja przesypowa,
- przenośnik taśmowy TN-1 typu Bt-650,
- zgarniacze pługowe,
- zasobniki paliwa przy kotłach.

Nawęglanie kotłowni odbywa się ze składu węgla suwnicą bramową lub spychaczem DT-75. W przypadku nawęglania spychaczem, operator spycha opał do podziemnego leja zasypowego przenośnika skośnego TN 2. Lej od góry zabezpieczony jest spawaną kratą. Krata ta znajduje się na poziomie gruntu.

Podczas nawęglania suwnicą, chwytakiem suwnicy pobiera się węgiel ze składu opału, po czym wysypuje się go do przejezdnego zasobnika załadowczego, sprzężonego z suwnicą i poruszającego się na szynach, ponad poziomym taśmociągiem nawęglania. Podczas nawęglania, napętniony zasobnik załadowczy służy do podawania węgla na przenośnik poziomy, skąd poprzez kratę zamykającą lej zasypowy następuje zrzut węgla do leja zasypowego na układ ukośnego przenośnika taśmowego. Proces ten odbywa się w obrębie dolnej stacji przesypowej węgla. Na tym etapie nawęglania, węgiel zostaje podany na przenośnik składowy i dalej przenośnikiem skośnym zostaje przetransportowany do kotłowni na następny przenośnik taśmowy, zainstalowany nad zasobnikami przykotłowymi, na galerii nawęglania, znajdującej się na najwyższej kondygnacji budynku kotłowni. Zrzut węgla z przenośnika do poszczególnych zasobników przykotłowych odbywa się za pomocą pługów stałych, sterowanych elektrycznie. Każdy kocioł WR-25 posiada zasobnik nad kotłem, na taśmie przenośnika poziomego zainstalowano pług zsypany. Pojemność użytkowa zasobnika w hali kotłowni wynosi 150 m³.

Praktycznie oznacza to możliwość zmagazynowania w jednym zasobniku paliwa w ilości 120 Mg. Z tych zasobników węgiel podawany jest bezpośrednio do układów zasilania paliwem kotłów WR-25.

Transport węgla z dolnej stacji przesypowej odbywa się za pomocą przenośnika skośnego typu Bt-650 o szerokości taśmy 650 mm. Przenośnik typu Bt-650 posiada odległość pomiędzy osiami bębnowych wynoszącą $L=200$ m, przy różnicy poziomów bębnowych zwrotnych wynoszącej $H=28.5$ m. Przenośnik ten podaje opał do górnej stacji przesypowej znajdującej się na poziomie galerii nawęglania kotłowni. Napęd uzyskuje się za pośrednictwem górnego bębna napędzającego. Na osi bębna działającego w górnej stacji przesypowej zamocowany jest hamulec rolkowszczykowy. Hamulec ten nie dopuszcza do cofania się taśmy przenośnika skośnego w kierunku odwrotnym do kierunku transportu opału w przypadku wyłączenia napędu. Powoduje on zablokowanie osi napędzanej bębna zwrotnego, co w efekcie końcowym umożliwia pozostawienie opału na przenośniku bez konieczności opróżniania całego przenośnika. W przypadku nie zastosowania omawianego tutaj hamulca, opał będący jeszcze na przenośniku po wyłączeniu napędu uległby zsypany w miarę zwrotnego ruchu taśmy przenośnika w dolnej stacji przesypowej. W takiej sytuacji dolny bęben zwrotny uległby całkowitemu zasypaniu opałem. Przenośnik skośny typu Bt-650 posiada stację napinającą typu grawitacyjnego. Działanie tego układu polega na skierowaniu taśmy w czasie jej powrotu na dolny bęben napinający. Bęben ten zamocowany jest w pionowych prowadnicach umożliwiających swobodny ruch osi bębna w kierunku góra-dół. Poniżej bębna znajduje się dodatkowe obciążenie. Wykorzystano w tym celu obciążniki wykonane z płytek betonowych o łącznej masie 1300 kg. Całkowita wielkość siły napinającej taśmę wynosi ok. 15000 N. Dodatkowa siła napinająca pochodzi od ciężaru samego bębna napinającego i konstrukcji nośnej utrzymującej obciążniki. Natomiast przenośnik typu Bt-650 na placu węglowym posiada napinanie śrubowe. Napinacze umieszczone są na osi bębna zwrotnego. W ten sam sposób zrealizowano napinanie ostatniego ciągu nawęglania – przenośnika poziomego. Przenośnik ten pobiera opał z górnej stacji przesypowej kotłowni i dostarcza do zasobników węglowych nad kotłami (zasobników przykotłowych). Wszystkie przenośniki napędzane są silnikami elektrycznymi za pośrednictwem przekładni zębatych. Rolki prowadzące taśmy w kierunku podawania opału ułożone są w trzech rzędach na przesuwanych wspornikach. Dzięki temu taśma tworzy wzdłużną nieckę, która uniemożliwia zsypany się opału z brzegów taśmy przenośnika.

Wydajność ciągu nawęglania wynosi docelowo 120 Mg/h. Cały ciąg nawęglania jest zbudowany i wyposażony w instalację centralnego ogrzewania o parametrach 130/75°C. Rozwiązanie takie pozwala na uzyskanie w pomieszczeniach ciągu nawęglania temperatury 10°C przy temperaturze zewnętrznej -20°C.

Kotły wodne WR-25

Kotły wodne WR-25 są opalane węglem kamiennym w postaci miału i są przeznaczone do podgrzewania wody w sieci c.o. i c.w.u. W CM w Raciborzu zainstalowane są dwa kotły tego typu tj. WR-25 nr 1 i WR-25 nr 3 o nominalnej mocy w paliwie ok. 24,1 MW każdy.

Opis ogólny

Kocioł WR-25 jest wykonany w układzie 3-ciągowym i oparty na własnej konstrukcji. Każdy kocioł opalany jest miałem węglowym spalany na podwójnym ruszcie łuskowym. Do kotła doprowadzane jest paliwo, podawane z przykotłowego zasobnika węgla wprost na ruszt oraz powietrze niezbędne do spalania, tłoczone przez wentylatory powietrza nadmuchowego. Wentylatory powietrza nadmuchowego, w przypadku kotłów K-1 i K-3, umieszczone są na poziomie układu odzyskania (poziom gruntu). Wentylatory te wtłaczają powietrze przewodami pod ruszty po obydwu stronach kotła. Rozdział powietrza do poszczególnych stref rusztu jest regulowany przy pomocy klap umieszczonych wewnątrz rusztu, a uruchamiany z poziomu

obsługi. Spalanie węgla następuje w komorze paleniskowej kotła. Jest ona wyposażona w ruszt łuskowy, wędrujący, o regulowanej prędkości posuwu oraz w układ komór i ekranów służących do odbioru ciepła przez ogrzewaną w kotle wodę.

Obieg wody w obrębie kotła następuje z komory rozdzielczej umieszczonej między lejami zsympowymi koksiku, skąd woda jest doprowadzana do komór wlotowych pęczka konwekcyjnego. Rury łączące górne sekcje pęczka konwekcyjnego z komorami wylotowymi pęczka leżącymi na stropie ekranują górne części ścian bocznych i ściany tylnej II ciągu, oraz tworzą dwie grodzie boczne w kanale łączącym komorę paleniskową z II ciągiem. Po wyjściu z pęczka konwekcyjnego woda płynie do komory dodatkowej a następnie na ekran przedni kotła. W komorze wylotowej ekranu przedniego następuje rozdział przepływu wody na trzy strugi. Woda przepływa równolegle przez ekrany boczne i grodzie środkową. Komory wylotowe z ekranów bocznych są równocześnie komorami przyrusztowymi w komorze paleniskowej. Z komór przyrusztowych i komory wylotowej grodzie środkowej woda wpływa do ekranu tylnego. Ekran tylny pokrywa tylne sklepienie nad rusztem, tylną ścianę komory paleniskowej, oraz tylną część stropu. Z komory wylotowej ekranu tylnego woda płynie do komory wylotowej z kotła. W komorach wylotowych poszczególnych ekranów komory paleniskowej oraz grodzie środkowej zabudowane są dysze dławiące dla wyrównania oporów przepływu.

Spaliny pochodzące ze spalania węgla, po przejściu komory paleniskowej, kierowane są do drugiego ciągu w którym rozmieszczone są pęczki konwekcyjne. W drugim ciągu następuje rozdział spalin na dwie strugi. Uzyskuje się to za pomocą ścianki działowej umieszczonej wzdłuż kotła. Po przejściu przez pęczki konwekcyjne spaliny zawracane są w lejach zasypowych koksiku i kierowane na podgrzewacz powietrza, a następnie na zewnątrz kotła. W kotłach K-I i K-3 zrezygnowano z podgrzewacza powietrza i w jego miejsce w III ciągu kotłów zabudowano podgrzewacz wody powrotnej o regulowanym przepływie, z możliwością częściowego obejścia podgrzewacza. Zabieg ten pozwala na zwiększenie sprawności kotłów i nieznaczne zwiększenie mocy. Regulacja przepływu wody w dobudowanym podgrzewaczu wody zabezpiecza przez nadmiernym schłodzeniem spalin, w sytuacji pracy kotła z małą mocą cieplną.

Dane techniczno - eksploatacyjne kotła WR-25

Parametr	Jednostka	Kocioł WR-25 nr 1	Kocioł WR-25 nr 3
Nominalna moc cieplna w paliwie	MW	do 31.12.2022 r. - 35,030 od 1.01.2023 r. - ok. 24,1	do 31.12.2022 r. - 35,030 od 1.01.2023 r. - ok. 24,1
Ciśnienie wody wylotowej max	MPa	1,6	
Temp. wody zasilającej min.	°C	55	
Temp. wody zasilającej max	°C	80	
Temp. wody wylotowej max	°C	155	
Natężenie przepływu wody min	Mg/h	316	
Natężenie przepływu wody max	Mg/h	380	
Pojemność wodna kotła	m ³	12	
Sprawność kotła	%	85	
Paliwo podstawowe			
Typ/sortyment	-	Miał MIIA	
Granulacja	mm	0-20	

Zawartość części lotnych w masie palnej	%	38	
Zawartość popiołu	%	26	
Zawartość wilgoci	%	14	
Dolna wartość opalowa	kcal/kg	4 500	
Spaliny			
Temp. spalin za kotłem	°C	160	
Ilość spalin za kotłem	Nm ³ /min.	do 31.12.2022 r. - 875 od 1.01.2023 r. - ok. 602	do 31.12.2022 r. - 875 od 1.01.2023 r. - ok. 602
Zawartość CO ₂ za kotłem	%	11	
Ciąg spalin za kotłem (bez zasypu)	mm H ₂ O	65	
Palenisko			
Ruszt mechaniczny łuskowy typu RL o	mm	2 x 2500 x 7000	

Urządzenia odzūżlania i odpopielania

Mechaniczny ciąg odzūżlania z kotłow transportuje żużel na czasowe składowisko żużla, które znajduje się na zewnątrz budynków kotłowni, nieopodal placu składowego węgla. Miejsce czasowego składowania żużla jest połączone tunelem z budynkiem ciepłowni. W tunelu znajduje się przenośnik taśmowy służący do transportu żużla z układu odzūżlania zabudowanego pod kotłami, na składowisko tymczasowe. Żużel składowany jest na placu posiadającym nawierzchnię utwardzoną płytami betonowymi i osłony boczne, tworzące rodzaj boks, wykonane również z płyt betonowych. Istniejący układ drenażowy pozwala na odprowadzanie wód opadowych do układu posiadającego studzienkę sedymentacyjną, wspólną z układem drenażowym placu składowego węgla i koksu.

Opis budowy i działania układu odzūżlania

Urządzenia wchodzące w układ ciągu odzūżlania obejmują:

- odzūżlacz zgrzeblowy (po dwa na każdy kocioł WR-25),
- przenośnik taśmowy poziomy Bt 650 mm,
- przenośnik taśmowy poziomo-skośny Bt 650 mm,
- przenośniki ślimakowe pyłu,
- dozowniki pyłu (po dwa na kotłach K-1, K-3),
- zbiornik produktu poreakcyjnego wraz z układem doprowadzania produktu poreakcyjnego z układu odpylania do zbiornika (najpóźniej od dnia 1 stycznia 2025 r.).

Przestudzony żużel z lejów kotłowych spada do wanny roboczej odzūżlacza, napełnionej wodą. W momencie zetknięcia się z wodą wytwarza się w porach brył żużla para wodna, która na skutek ekspansji, powoduje jego rozkruszenie. Ochłodzony i rozdrobniony żużel jest transportowany za pomocą taśmy zgrzeblowej po dnie wanny do zsypu. Żużel ze zsypu zostaje przesypany na przenośnik taśmowy poziomy, a następnie na przenośnik taśmowy skośny. Przenośnik taśmowy skośny służy do transportu żużla bezpośrednio na utwardzony płac przeznaczony do okresowego składowania żużla. Na placu tym żużel usypywany jest w formie przyzmy. Zgromadzony żużel na bieżąco przemieszczany jest spod zsypu i formowany przez spychacz DT-75. Żużel czasowo składowany jest na składowisku w formie przyzmy, po czym jest wywożony transportem samochodowym.

Równocześnie, na to samo miejsce dostarczany jest pył (popiół) wychwytywany w odpylaczach cyklonowych. Transport popiołu odbywa się również za pomocą układu taśmociągów. Pył z dozowników podcyklonowych dozowany jest do odzūżlacza zgrzeblowego.

Głównymi częściami odzūżlacza są: wanna (część pozioma i część wznosząca), taśma zgrzeblowa,

część napinająca, napęd oraz osłona części napędowej. Wanna wykonana jest jako konstrukcja spawana z blachy stalowej i kształtowników. Wanna na całej swej długości posiada listwy, po których ślizgają się ogniwa łańcucha zgrzeblowego. Odźwiżacz zgrzeblowy typu OZ 1/3-5 przeznaczony jest do pracy ciągłej i służy do zwilżania oraz mechanicznego usuwania żużla spod kotła. Nawilżanie gorącego żużla ma na celu uzyskanie odpowiedniej jego granulacji oraz zapobiega rozpylaniu się popiołu.

Przenośniki taśmowe służą do ciągłego transportu poza obręb budynku kotłowni żużła pochodzącego z układów odbierających żużel z kotłów oraz popiołu (pyłu) odbieranego z cyklonów. Transport przenośnikiem taśmowym odbywa się przez nasypianie transportowanego materiału na jego początek i samoczynne zsypanie go na końcu przenośnika. W przypadku odźwiżania kotłowni pracują dwa przenośniki taśmowe: poziomy i ukośny, w układzie szeregowym.

Do dnia 31.12.2022 r. instalacja oczyszczania spalin z kotłów WR-25 nr 1 i 3 zostanie doposażona w indywidualne dla każdego kotła filtry workowe (odpylanie końcowe), a wytrącone w nich pyły będą podawane do istniejącego układu odprowadzania odpadów paleniskowych (pyły wydzielone w obu stopniach odpylania będą odprowadzane do odźwiżaczy zgrzeblowych, skąd wraz z żulem będą kierowane na plac magazynowy żużla). Najpóźniej od dnia 01.01.2025 r. nastąpią zmiany w zakresie odprowadzania pyłów wytrąconych w nowych filtrach workowych, co związane jest z zabudową instalacji odsiarczania spalin metodą suchą. Pyły wydzielone w tych filtrach będą kierowane jako odpad poreakcyjny nowym układem transportu pneumatycznego do nowego zbiornika magazynowego. Produkt poreakcyjny zgromadzony w zbiorniku będzie okresowo odbierany przez uprawionego odbiorcę.

Po zabudowie instalacji odsiarczania spalin odprowadzanie żużla z kotłów i pyłów wydzielonych w odpylaczach cyklonowych będzie prowadzone tak jak dotychczas.

Urządzenia oczyszczania spalin z kotłów

W skład instalacji oczyszczania spalin z kotłów wodnych WR-25 nr 1 i 3 wchodzi:

- instalacja odazotowania spalin metodą niekatalityczną z wykorzystaniem reagenta (wspólna dla obu kotłów),
- indywidualne dla każdego z kotłów WR-25 nr 1 i 3 układy wstępnego odpylania spalin,
- indywidualne dla każdego z kotłów WR-25 nr 1 i 3 instalacje odsiarczania spalin metodą suchą (najpóźniej od dnia 01.01.2025 r.),
- indywidualny dla każdego z kotłów WR-25 nr 1 i 3 filtr workowy.

Ograniczenie emisji tlenków azotu z kotłów wodnych WR-25 nr 1 i 3 będzie prowadzone poprzez wtrysk reagenta do komory spalania kotłów. Proces ten będzie bazował na reakcji roztworu reagenta z tlenkami azotu w celu ograniczenia ich stężenia.

Wstępne odpylanie spalin będzie realizowane za pomocą odpylaczy cyklonowych indywidualnych dla każdego kotła.

Odsiarczanie spalin z kotłów będzie prowadzone w indywidualnych instalacjach odsiarczania spalin metodą suchą najpóźniej od dnia 01.01.2025 r. Dwutlenek siarki powstający w kotłach będzie wiązany przez cząstki wprowadzanego sorbentu, który będzie wtryskiwany do kanałów spalin poszczególnych kotłów lub do zabudowanych, indywidualnych reaktorów odsiarczania. Sorbent ten będzie reagował z tlenkami siarki w formie gazowej powodując powstawanie tzw. produktu reakcyjnego występującego w formie cząstek stałych (pyłu).

Po wprowadzeniu sorbentu i związaniu tlenków siarki spaliny będą kierowane do indywidualnego dla każdego kotła układu filtra workowego, gdzie na tkaninie filtracyjnej będą zatrzymywane cząstki stałe zawarte w spalinach (pyły i produkt poreakcyjny). Filtry workowe będą wyposażone w samoczynne układy czyszczenia worków – strzepywania. W układzie tym wydzielane będą zanieczyszczenia pyłowe pozostałe w spalinach, a także produkt poreakcyjny instalacji odsiarczania spalin. Część wydzielonych pyłów będzie zawracana za pomocą układu recyrkulacji ponownie do układu odsiarczania (w celu wykorzystania nieprzereagowanych cząstek sorbentu),

a pozostała część zanieczyszczeń pyłowych będzie odprowadzana za pomocą układu transportu pneumatycznego do zbiornika magazynowego produktu poreakcyjnego, skąd okresowo będzie odbierana jako odpad przez uprawnionych odbiorców.

Oczyszczone spaliny będą kierowane do wspólnego dla wszystkich kotłów węglowych komina o wysokości $h = 50$ m i średnicy wylotu $d = 2,2$ m.

2.1b Instalacja kotłów gazowych

Kotły gazowe nr 6 i 7

Kotły gazowe nr 6 i 7 znajdują się w indywidualnych kontenerach – są to tzw. kotły wodne kontenerowe i opalane są gazem ziemnym. Kotły gazowe są wykorzystywane dla potrzeb produkcji ciepła głównie w okresie szczytowym. Gaz ziemny do kotłów dostarczany jest z sieci gazowej przez operatora zewnętrznego.

Dane techniczno – eksploatacyjne kotłów gazowych nr 6 i 7:

Parametr	Jednostka	Kocioł gazowy nr 6 Kocioł gazowy nr 7
Nominalna moc cieplna w paliwie	MW	3,4
Ciśnienie wody wylotowej max	MPa	1.6
Temp. wody na wlocie	°C	min. 70
Temp. wody na wylocie	°C	max. 150
Sprawność kotła	%	> 90

2.1c Instalacje uzdatniania i odgazowania wody

Woda dla potrzeb Zakładu Racibórz pobierana jest z miejskiej sieci wodociągowej. Dostawcą wody jest Zakład Wodociągów i Kanalizacji w Raciborzu. Woda wykorzystywana do zasilania kotłów i uzupełnienia sieci ciepłowniczej musi posiadać odpowiednie parametry jakościowe i przygotowywana jest w stacjach uzdatniania wody. W zakładzie eksploatowane są dwie stacje uzdatniania wody, czyli stacja podstawowa i uzupełniająca.

W skład instalacji uzdatniania i odgazowania wody wchodzi:

- podstawowa stacja uzdatniania wody, w skład której wchodzi:
 - sześć sztuk zmiękczaczy jonowymiennych,
 - trzy zbiorniki solanki,
- uzupełniająca stacja uzdatniania wody, w skład której wchodzi:
 - trzy filtry żwirowe,
 - trzy wymienniki jonowymienne,
 - przepływowy roztwornik soli,
- stacja dawkowania Hydro-X,
- trzy zbiorniki wody zmiękczonej,
- dwie pompy wody zmiękczonej,

W podstawowej stacji uzdatniania, woda surowa uzdatniana jest w jednej z trzech niezależnych par kolumn zmiękczaczy jonowymiennych. Zmiękczacze pracują w sposób ciągły w systemie naprzemiennym tj. jedna z kolumn w parze pracuje, natomiast druga po zregenerowaniu oczekuje na rozpoczęcie pracy. W wymiennikach odbywa się wymiana jonowa, w której jony wapnia i magnezu, powodujące twardość wody są zastępowane jonami sodu. Po osiągnięciu określonej pojemności jonowymiennej żywice wykorzystywane w zmiękczacach podlegają procesowi regeneracji, a więc płukaniu wodą i następnie przepuszczeniu przez kolumnę jonowymienną nasyconego roztworu soli. Każda para wymienników posiada osobny zbiornik

solanki, w której przygotowywany jest roztwór służący do regeneracji żywicy.

W uzupełniającej stacji uzdatniania, woda surowa jest oczyszczana z zanieczyszczeń stałych w pracujących równolegle trzech filtrach żwirowych, a następnie kierowana do trzech wymienników jonowymiennych. W wymiennikach odbywa się wymiana jonowa, w której jony wapnia i magnezu, powodujące twardość wody są zastępowane jonami sodowymi. W momencie wyczerpania się pojemności jonowej wymienników podlegają one regeneracji za pomocą solanki (podczas regeneracji zachodzą procesy odwrotne do normalnego funkcjonowania złoża), co powoduje, że złożo odzyskuje swoje właściwości jonowymiennie. Do poprawy właściwości fizykochemicznych wody stosuje się preparat Hydro-X, który dozowany jest w układzie stacji dawkowania Hydro-X za pomocą samozasysającej membranowej pompy dozującej ze zbiornika o pojemności 200 dm³. Preparat ten ma działanie antykorozyjne.

Zmiękczona woda jest magazynowana w trzech stalowych, cylindrycznych zbiornikach o pojemności 10 m³, 150 m³ i 80 m³ i pompowana do instalacji za pomocą dwóch pomp wody zmiękczonej. Na bieżąco prowadzone są analizy parametrów wody surowej, zmiękczonej oraz wody obiegowej przez zakładowe laboratorium.

2.1d Pompownia wody sieciowej, uzupełniającej, chłodzenia i mieszania zimnego

W Zakładzie Racibórz zainstalowano cztery układy pomp pracujących w ciągu technologicznym ciepłowni związanym z produkcją ciepła. Poszczególne układy technologiczne pompowni obejmują instalacje pomp:

- sieciowych (4 szt. PS-1, PS-2, PS-3, PS-4),
- uzupełniających (3 szt. PU-1, PU-2, PU-3),
- chłodzenia (1 szt. PCM),
- mieszania zimnego (2 szt. PP-1, PP-2),
- mieszania gorącego (3 szt. PMG-1, PMG-2, PMG-3).

W skład pompowni wchodzi pompy: obiegowe OMEGA 125-290B (2 szt.) + 2 szt. typ 250 WL 90 M5; pompy uzupełniające 50 YN R-2 (2 szt.), oraz pompa chłodzenia 50 PM- 170 (1 szt.).

Pompy sieciowe obiegowe służą do ustalania przepływu sieciowego oraz przepływu wody poprzez kotły WR – 25. Przeznaczone są do pracy ciągłej i służą do przetłaczania nośnika ciepła. Pompy uzupełniające przeznaczone są do uzupełnienia (wodą zmiękczoną i odgazowaną) sieci ciepłowniczych oraz do stabilizacji ciśnienia w sieci miejskiej. Są przeznaczone do pracy cyklicznej. Pompa chłodzenia chroni układy pompowe (łożyska, dławice) przed nadmiernym nagrzaniem się, co w konsekwencji mogłoby doprowadzić do zniszczenia łożysk, dławic lub ich zatarcia się.

2.2 Gospodarka olejowa

Zestawienie olejów stosowanych w ORLEN TERMIKA SILESIA S.A. Zakład Racibórz:

Lp.	Substancja	Ilość/ jednostka	Miejsce przechowywania
1.	Olej napędowy	9 740,00 dm ³	Olej napędowy jest kupowany w ilościach wg zamówień działu nawęglania (używany do spychacza i urządzeń transportowych). Oleje są przechowywane w magazynach olejów - wydzielonych pomieszczeniach, odpowiednio oznakowanych, bez możliwości dostępu dla osób nieupoważnionych.
2.	Olej maszynowy / przekładniowy	27,00 dm ³ 165,00 dm ³	
3.	Olej silnikowy'	260,00 dm ³	
4.	Olej hydrauliczny	160,00 dm ³	

Bezpieczne gospodarowanie substancjami niebezpiecznymi zapewnione jest przez:

- odpowiednie przeszkolenie osób mających kontakt z substancjami niebezpiecznymi na terenie zakładu,
- odpowiednie przygotowanie miejsc i sposobu rozładunku,
- ściśle określone zasady postępowania z substancjami niebezpiecznymi,

W związku ze stosowaniem olejów, w celu uniknięcia zanieczyszczeń gruntu i wód podziemnych, zastosowano:

- ograniczenie ilości magazynowanych olejów na terenie ORLEN TERMIKA SILESIA S.A. Zakład Racibórz do ilości uzasadnionych przebiegiem prowadzonych procesów technologicznych,
- umieszczenie beczek na olej odpadowy, olej smarowniczy i innych ropopochodnych pod zadaszeniem na szczelnej posadzce.

3. W rozdziale „I. Rodzaj i parametry eksploatacyjne instalacji” punkt „3. Zużycie materiałów, paliw i energii” otrzymuje brzmienie:

„Stosowane paliwo:

W ORLEN TERMIKA SILESIA S.A. Zakład Racibórz stosuje się:

- węgiel kamienny (miał w sortymencie MII) jako paliwo kotłów WR-25 (instalacja kotłów węglowych), o parametrach:
 - wartość opałowa $Q_w^r \geq 20\ 000$ kJ/kg
 - zawartość siarki S_c do 0,80%
 - zawartość popiołu A_r do 26,0%
- gaz ziemny jako paliwo kotłów nr 6 i 7 (instalacja kotłów gazowych)

Zużycie paliw:

- węgiel kamienny – ok. 23 950 Mg/rok
- gaz ziemny – ok. 500 000 m³/rok

Zużycie energii elektrycznej

Łączne zużycie energii elektrycznej na potrzeby własne wynosi ok. 2 550 MWh/rok.

Zużycie wody

Woda na potrzeby ORLEN TERMIKA SILESIA S.A. Zakład Racibórz jest pobierana z miejskiej sieci wodociągowej. Dostawcą wody jest Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Raciborzu. Łączna ilość wykorzystywanej wody wynosi ok. 18 500 m³/rok.

Zużycie materiałów w procesie oczyszczania spalin z kotłów WR-25

Na potrzeby procesu odazotowania spalin wykorzystywany jest reagent w ilości ok. 20 m³/rok, natomiast w odsiarczaniu spalin wykorzystywany będzie sorbent wiążący związki siarki w ilości ok. 1 200 Mg/rok (najpóźniej od 1 stycznia 2025 r.).

Dostawcą sorbentów jest firma zewnętrzna.

Zużycie sorbentów w procesie uzdatniania wody

W stacjach uzdatniania wody wykorzystywany jest chlorek sodu, który służy do regeneracji wymienników jonitowych oraz preparat Hydro-X stosowany do chemicznej obróbki wody zmiękczonej. Łączna ilość zużycia chlorku sodu wynosi 16 Mg/rok, a preparatu Hydro-X do 1,5 Mg/rok.”

4. W rozdziale „I. Rodzaj i parametry eksploatacyjne instalacji” punkt „4. Czas pracy” otrzymuje brzmienie:

„Łączny czas pracy instalacji spalania paliw zgodnie z wariantami funkcjonowania wynosi 8 760 h/rok (praca ciągła instalacji przez cały rok).

W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. w zakładzie eksploatowane będą mogły być dwa kotły WR-25 nr 1 i 3 (instalacja kotłów węglowych) i dwa kotły gazowe nr 6 i 7 (instalacja kotłów gazowych). Każdy kocioł WR-25 będzie mógł być eksploatowany maksymalnie 8 000 h/rok, natomiast sumaryczny czas pracy wszystkich kotłów WR-25 nie przekroczy 13 000 h/rok. Każdy kocioł gazowy będzie mógł pracować 4 200 h/rok (margines tolerancji + 10%).”

5. W rozdziale „II. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii” punkt „1. Wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza” otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza

1.1. Źródła emisji, urządzenia ochronne oraz miejsca wprowadzania pyłów i gazów do powietrza

Emisja zorganizowana

Źródłem emisji gazów i pyłów do powietrza z ORLEN TERMIKA SILESIA S.A. Zakład Racibórz jest proces spalania:

- węgla kamiennego w dwóch kotłach rusztowych WR-25 (instalacja kotłów węglowych), z których gazy po oczyszczeniu w układach oczyszczania spalin odprowadzane są do powietrza emitorem E-1 o wysokości 50,0 m i średnicy 2,2 m,
- gazu ziemnego w dwóch kotłach wodnych nr 6 i 7 (instalacja kotłów gazowych), z których gazy odprowadzane są do powietrza emitarami E-2 i E-3 o wysokości 13,0 m i średnicy 0,5 m.

Źródłem emisji gazów i pyłów do powietrza jest również magazynowanie surowców, i odpadów paleniskowych na potrzeby instalacji kotłów węglowych, czyli:

- zbiornik sorbentu, z którego gazy po oczyszczeniu w filtrze tkaninowym odprowadzane są do powietrza emitorem E-5 o wysokości 10,0 m,
- zbiornik produktu poprocesowego, z którego gazy po oczyszczeniu w filtrze tkaninowym odprowadzane są do powietrza emitorem E-6 o wysokości 10,0 m.

Emisja niezorganizowana

Źródłem emisji niezorganizowanej, związanym z instalacją energetycznego spalania paliw kotłów węglowych może być składowisko miazgi węglowej. Proces technologiczny składowania miazgi węglowej jest tak prowadzony, aby maksymalnie wyeliminować możliwość występowania emisji niezorganizowanej drobnych frakcji miazgi węglowej. W celu maksymalnego ograniczenia występowania emisji niezorganizowanej pyłu, na składowisku pracuje spychacz mający za zadanie zagęszczenie węgla. Prowadzenie eksploatacji składowiska zgodnie z instrukcją eliminuje możliwość występowania emisji niezorganizowanej pyłu węglowego. Źródłem emisji niezorganizowanej zanieczyszczeń gazowych jest również praca spychacza. Wielkość emitowanych zanieczyszczeń uzależniona jest od ilości spalanego paliwa.

1.2. Instalacje energetycznego spalania paliw – źródła spalania paliw

Instalacja kotłów węglowych

Spaliny z każdego kotła WR-25 nr 1 i 3 odpylane będą w indywidualnych układach odpylania składających się z odpylacza wstępnego, cyklonowego oraz filtra workowego.

Łączna sprawność zmodernizowanego układu odpylania spalin z kotłów WR-25 wynosić będzie ok. 99%.

Kotły WR-25 wyposażone są także w instalację odazotowania spalin wykorzystującą wtrysk reagenta do komory spalania kotłów.

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2024 r. kotły WR-25 nr 1 i 3 zostaną doposażone w indywidualne układy odsiarczania spalin metodą suchą.

Emitor E-1 (kotły węglowe WR-25)

Komin ORLEN TERMIKA SILESIA S.A. Zakład Racibórz jest wykonany jako jednoprzewodowy w konstrukcji żelbetowej monolitycznej. Średnica wewnętrzna wynosi $d_z = 2,20$ m. Całkowita wysokość komina wynosi 50 m.

Oznaczenie punktu emisji	Opis źródła emisji	Charakterystyka źródeł emisji			
		Wysokość emitora	Średnica wewnętrzna emitora	Przepływ wewnętrzny emitora	Temperatura spalin
		m	m	Nm ³ /h	K
E-1	Kocioł WR-25 nr 1 ok. 24,1 MW _t	50,0	2,2	36 000	408
	Kocioł WR-25 nr 3 ok. 24,1 MW _t			36 000	408

Instalacja kotłów gazowych

Spaliny z kotłów gazowych nr 6 i 7 odprowadzane są do powietrza emitorami E-2 i E-3 o wysokości 13,0 m i średnicy 0,5 m każdy. Spaliny z kotłów gazowych nie wymagają oczyszczania przed odprowadzeniem.

Emitor E-2 i E-3 (kotły gazowe nr 6 i 7)

Oznaczenie punktu emisji	Opis źródła emisji	Charakterystyka źródeł emisji			
		Wysokość emitora	Średnica wewnętrzna emitora	Przepływ wewnętrzny emitora	Temperatura spalin
		m	m	Nm ³ /h	K
E-2	Kocioł nr 6 3,4 MW _t	13,0	0,5	4 100	393
E-3	Kocioł nr 7 3,4 MW _t	13,0	0,5	4 100	393

1.2.1. Rodzaje i ilości substancji dopuszczone do wprowadzania do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji:

Instalacja kotłów węglowych

Dopuszczalne wielkości emisji substancji odprowadzanych do powietrza:

Kocioł WR-25 nr 1 (emitor E-1)

Zanieczyszczenie	Standardy emisyjne (przy zawartości 6% O ₂ w gazach odlotowych)		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
dwutlenek siarki	1 500 mg/m ³	1 100 mg/m ³	400 mg/m ³
dwutlenek azotu	400 mg/m ³	400 mg/m ³	400 mg/m ³
pył	100 mg/m ³	100 mg/m ³	30 mg/m ³

Kocioł WR-25 nr 3 (emitor E-1)

Zanieczyszczenie	Standardy emisyjne (przy zawartości 6% O ₂ w gazach odlotowych)		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
dwutlenek siarki	1 500 mg/m ³	1 100 mg/m ³	400 mg/m ³
dwutlenek azotu	400 mg/m ³	400 mg/m ³	400 mg/m ³
pył	100 mg/m ³	100 mg/m ³	30 mg/m ³

Instalacja kotłów gazowych

Kocioł gazowy nr 6 (emitor E-2)

Zanieczyszczenie	Standardy emisyjne (przy zawartości 3% O ₂ w gazach odlotowych)
dwutlenek siarki	35 mg/m ³
dwutlenek azotu	100 mg/m ³
pył	5 mg/m ³

Kocioł gazowy nr 7 (emitor E-3)

Zanieczyszczenie	Standardy emisyjne (przy zawartości 3% O ₂ w gazach odlotowych)
dwutlenek siarki	35 mg/m ³
dwutlenek azotu	100 mg/m ³
pył	5 mg/m ³

1.2.2. łączna roczna emisja ze źródeł spalania paliw zakładu (kotły WR-25, kotły gazowe) z podziałem na instalacje wynosi:

Emitowana substancja	Wielkość emisji z poszczególnych instalacji do spalania paliw		
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.	od 1 stycznia 2030 r.
Emisja roczna z instalacji kotłów węglowych Mg/rok			
Pył	46,8	46,8	14,4

Dwutlenek siarki	702,0	514,8	187,2
Tlenki azotu	187,2	187,2	187,2
Emisja roczna z instalacji kotłów gazowych Mg/rok			
Pył	0,18	0,18	0,18
Dwutlenek siarki	1,20	1,20	1,20
Tlenki azotu	3,44	3,44	3,44
Całkowita emisja roczna ze wszystkich instalacji spalania paliw Mg/rok			
Pył	46,98	46,98	14,58
Dwutlenek siarki	703,2	516,0	188,4
Tlenki azotu	190,64	190,64	190,64

1.3. Instalacje pomocnicze

Emitor E-5 – zbiornik sorbentu (od dnia 1 stycznia 2025 r.)

- pył – 0,003 kg/h
- pył zawieszony PM10 – 0,003 kg/h
- pył zawieszony PM2,5 – 0,003 kg/h

Emitor E-6 – zbiornik produktu poprocesowego (od dnia 1 stycznia 2025 r.)

- pył – 0,003 kg/h
- pył zawieszony PM10 – 0,003 kg/h
- pył zawieszony PM2,5 – 0,003 kg/h

Łączna roczna emisja ze źródeł pomocniczych wynosi:

Zanieczyszczenie	Wielkość emisji z procesów pomocniczych	
	do 31 grudnia 2024 r.	od 1 stycznia 2025 r.
pył	-	0,053 Mg/rok
pył zawieszony PM10	-	0,053 Mg/rok
pył zawieszony PM2,5	-	0,053 Mg/rok

”

6. W rozdziale „II. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii” punkt „3. Emisja hałasu” otrzymuje brzmienie:

„3. Emisja hałasu

Równoważny poziom dźwięku „A”, mogący przenikać do środowiska nie przekroczy na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:

- dla pory dnia (przedział odniesienia = 8h) – 50 dB
- dla pory nocy (przedział odniesienia = 1h) – 40 dB

ORLEN TERMIKA SILESIA S.A. Zakład Racibórz jest źródłem emisji hałasu wytwarzanego przez urządzenia pracujące w otwartej przestrzeni oraz w budynkach stanowiących kubaturowe źródła hałasu.

Wykaz źródeł hałasu pracujących w otwartej przestrzeni na terenie Zakładu Racibórz:

Lp.	Źródła hałasu pracujące w otwartej przestrzeni	Poziom mocy akustycznej źródła hałasu [dB(A)]	Czas pracy źródła hałasu [h]		
			I zmiana	II zmiana	III zmiana
Instalacja kotłów węglowych					
1	Wentylator z silnikiem dla kotła K-1	98,0	8:00	8:00	8:00
2	Wentylator z silnikiem dla kotła K-1	98,0	8:00	8:00	8:00
3	Wentylator z silnikiem dla kotła K-3	98,0	8:00	8:00	8:00
4	Wentylator z silnikiem dla kotła K-3	98,0	8:00	8:00	8:00
5	Suwnica	85,0	8:00	8:00	8:00
6	Zasobnik załadowczy	85,0	8:00	8:00	8:00
7	Przenośnik taśmowy węgla	85,0	8:00	8:00	8:00
8	Przenośnik taśmowy odżużlania	85,0	8:00	8:00	8:00
9	Wentylator spalin kotła WR-25 nr 1	101,0	8:00	8:00	8:00
10	Wentylator spalin kotła WR-25 nr 3	101,0	8:00	8:00	8:00
11	Układ odsiarczania spalin kotła WR-25 nr 1	85,0	8:00	8:00	8:00
12	Układ odsiarczania spalin kotła WR-25 nr 3	85,0	8:00	8:00	8:00
13	Układ filtra tkaninowego kotła WR-25 nr 1	85,0	8:00	8:00	8:00
14	Układ filtra tkaninowego kotła WR-25 nr 3	85,0	8:00	8:00	8:00

W instalacji kotłów węglowych źródłem hałasu pracującym w otwartej przestrzeni jest również ruch maszyny pozadrogowej eksploatowanej na terenie zakładu tj. spycharki. Maszyna ta posiada moc akustyczną 101,0 dB i pracuje do pięciu godzin w okresie odniesienia pory dnia. W porze nocnej maszyna nie jest eksploatowana.

Wykaz kubaturowych źródeł hałasu na terenie Zakładu Racibórz:

Lp.	Źródła hałasu pracujące w otwartej przestrzeni	Poziom dźwięku wewnątrz obiektu 1 m od ścian [dB(A)]	Czas pracy źródła hałasu [h]		
			I zmiana	II zmiana	III zmiana
Instalacja kotłów węglowych					
1	Budynek kotłowni	71,0	8:00	8:00	8:00
2	Stacja sprężarek powietrza dla układów oczyszczania spalin	90,0	8:00	8:00	8:00
Instalacja kotłów gazowych					
3	Kotłownia kontenerowa kotła gazowego nr 6	100,0	8:00	8:00	8:00
4	Kotłownia kontenerowa kotła gazowego nr 7	100,0	8:00	8:00	8:00
Pozostałe źródła					

Lp.	Źródła hałasu pracujące w otwartej przestrzeni	Poziom dźwięku wewnątrz obiektu 1 m	Czas pracy źródła hałasu [h]		
			I zmiana	II zmiana	III zmiana
Instalacja kotłów węglowych					
5	Budynek pompowni	86,0	8:00	8:00	8:00
6	Warsztat	84,0	2:00	2:00	-

”

7. W rozdziale „IV. Monitorowanie środowiska i kontrola eksploatacji instalacji” punkt „1.2. Monitoring emisji do powietrza” otrzymuje brzmienie:
 „1.2. Monitoring emisji do powietrza

Monitoring emisji dla kotłów WR-25 (emitor E-1):

- okresowy pomiar emisji zanieczyszczeń do powietrza z kotłów WR-25 nr 1 i 3 – z częstotliwością dwa razy w roku (w przypadku, gdy źródło będzie pracowało w okresie nieprzekraczającym sześciu miesięcy, pomiary będą prowadzone tylko raz w roku w okresie pracy źródła):
 - następujących substancji: pył, dwutlenek siarki, tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, tlenek węgla,
 - następujących parametrów: zawartość tlenu w gazach spalinowych, prędkość przepływu spalin lub ciśnienia dynamicznego gazów spalinowych, temperatura gazów odlotowych, ciśnienia statycznego lub bezwzględne spalin i wilgotności bezwzględnej lub stopnia zawilżenia gazów odlotowych.

Monitoring emisji dla kotłów gazowych nr 6 i 7 (emitor E-2 i E-3) z częstotliwością dwa razy w roku (w przypadku, gdy źródło będzie pracowało w okresie nieprzekraczającym sześciu miesięcy, pomiary będą prowadzone tylko raz w roku w okresie pracy źródła):

- następujących substancji: pył, dwutlenek siarki, tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu, tlenek węgla,
- następujących parametrów: zawartość tlenu w gazach spalinowych, prędkość przepływu spalin lub ciśnienia dynamicznego gazów spalinowych, temperatura gazów odlotowych, ciśnienia statycznego lub bezwzględne spalin i wilgotności bezwzględnej lub stopnia zawilżenia gazów odlotowych.

Pomiary emisji do powietrza ze źródeł instalacji do spalania paliw ORLEN TERMIKA SILESIA S.A. Zakład Racibórz będą prowadzone zgodnie z metodyką określoną w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 roku w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (tekst jednolity Dz.U. 2019 poz. 2455 z późn. zm.).

Nakładam obowiązek przeprowadzenia wstępnych pomiarów wielkości emisji z instalacji, o których mowa w art. 147 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w związku z istotną zmianą instalacji.”

8. W rozdziale „IV. Monitorowanie środowiska i kontrola eksploatacji instalacji” punkt „4. Badania jakości stosowanych paliw” otrzymuje brzmienie:
„4. Badania jakości stosowanych paliw

ORLEN TERMIKA SILESIA S.A. będzie prowadził badania węgla kamiennego w zakresie wartości opałowej, wilgotności, zawartości popiołu, węgla, wodoru i siarki.

Charakterystyka gazu ziemnego będzie określana i kontrolowana na podstawie kart charakterystyk (lub innych dokumentów) otrzymywanych od dostawcy paliwa.”

9. W rozdziale „V. Eksploatacja instalacji w warunkach odbiegających od normalnych” w punkcie „1. Instalacje energetycznego spalania paliw” w podpunkcie „Sposób postępowania w przypadku rozruchu, zatrzymania działalności bądź wystąpienia awarii, jak również rozmiar i warunki korzystania z wód w tych przypadkach”

akapit:

„Sposób postępowania podczas rozruchu i zatrzymania kotłów oraz uruchamiania instalacji ciepłowniczej są określone warunkami technicznymi kotłów i procedurami opisanymi w instrukcjach eksploatacyjnych poszczególnych urządzeń. Do rozpalania kotłów stosuje się podpałkę z papieru i drewna (w przypadkach kotłów węglowych), kotły olejowe i gazowe są uruchamiane bezpośrednio z wykorzystaniem właściwych im paliw (nie stosuje się paliw rozruchowych).”

zastępuje się akapitem:

„Sposób postępowania podczas rozruchu i zatrzymania kotłów oraz uruchamiania instalacji ciepłowniczej są określone warunkami technicznymi kotłów i procedurami opisanymi w instrukcjach eksploatacyjnych poszczególnych urządzeń. Do rozpalania kotłów stosuje się podpałkę z papieru i drewna (w przypadkach kotłów węglowych), kotły gazowe są uruchamiane bezpośrednio z wykorzystaniem właściwego im paliwa (nie stosuje się paliwa rozruchowego).”

10. W rozdziale „V. Eksploatacja instalacji w warunkach odbiegających od normalnych” w punkcie „3. Parametry operacyjne i specyficzne procesy, które są związane z końcem okresu rozruchu kotłów i początkiem okresu wyłączenia kotłów” usuwa się akapit o brzmieniu:

„Graniczne wartości parametrów operacyjnych i specyficznych procesów, na podstawie których określa się koniec okresu rozruchu oraz początek okresu wyłączenia kotła olejowego nr 8 stanowią:

Lp.	Wartości parametrów operacyjnych lub specyficzne procesy świadczące o zakończeniu okresu rozruchu kotła	Wartości parametrów operacyjnych lub specyficzne procesy świadczące o rozpoczęciu początku okresu wyłączenia kotła
1.	Obciążenie kotła większe lub równe 2,0 MW	Obciążenie kotła mniejsze niż 2,0 MW
2.	Temperatura spalin wynosząca min. 95°C	Temperatura spalin wynosząca poniżej 95°C

”

11. W rozdziale „VI. Sposoby osiągnięcia wysokiego stopnia ochrony środowiska jako całości i zapewnienia efektywnego wykorzystania energii”

akapit o brzmieniu:

„Stosowana w PGNiG TERMIKA Energetyka Przemysłowa S.A. w Jastrzębiu Zdroju, Zakład Racibórz technologia produkcji ciepła w oparciu o spalanie węgla kamiennego o niskiej zawartości siarki w kotłach rusztowych, spalanie gazu ziemnego w kotłach gazowych i spalanie oleju opałowego w kotle olejowym jest powszechnie stosowana, jest sprawdzona i bezpieczna dla środowiska w stopniu możliwym do osiągnięcia.”

otrzymuje brzmienie:

„Stosowana w ORLEN TERMIKA SILESIA S.A. Zakład Racibórz technologia produkcji ciepła w oparciu o spalanie węgla kamiennego o niskiej zawartości siarki w kotłach rusztowych i spalanie gazu ziemnego w kotłach gazowych jest powszechnie stosowana, jest sprawdzona i bezpieczna dla środowiska w stopniu możliwym do osiągnięcia.”

12. Pozostała treść decyzji Starosty Raciborskiego Nr 144/24/SE z 14 czerwca 2024 r. (ujednolicony tekst obowiązującego pozwolenia) pozostaje bez zmian.

UZASADNIENIE

ORLEN Termika Silesia S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju wystąpiła do Starosty Raciborskiego z wnioskiem z dnia 11 września 2025 r. (data wpływu do tut. urzędu 18 września 2025 r.), uzupełnianym w późniejszych terminach, o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw zlokalizowanej w Raciborzu przy ul. Studziennej 3, ujednoliconego decyzją Starosty Raciborskiego Nr 144/24/SE z 14 czerwca 2024 r.

Przedmiotem niniejszego wniosku jest uwzględnienie formalnego podziału eksploatowanych źródeł spalania na dwie niezależne instalacje do spalania paliw:

- a) instalację obejmującą kotły wodne opalane węglem kamiennym: WR-25 nr 1 i nr 3 o łącznej nominalnej mocy w paliwie 48,2 MW,
- b) instalację obejmującą źródła opalane paliwem gazowym: kocioł wodny nr 6 i nr 7 o łącznej nominalnej mocy w paliwie 6,8 MW.

Charakterystyka techniczna powyższych instalacji i prowadzonych w nich procesów technologicznych nie ulega zmianie. Podział eksploatowanych źródeł spalania paliw na dwie niezależne instalacje ma charakter wyłącznie formalny i ma na celu odzwierciedlenie stanu faktycznego w tym zakresie. Dokonując powyższego rozdziału źródeł spalania na dwie instalacje wzięto pod uwagę faktyczne zależności i powiązania technologiczne oraz uwarunkowania wynikające z obowiązujących przepisów prawa.

Jednocześnie ORLEN TERMIKA SILESIA S.A. zawnioskowała o usunięcie z pozwolenia zintegrowanego zapisów dotyczących niezrealizowanego kotła wodnego nr 8 o mocy cieplnej wprowadzonej w paliwie 6,7 MW wraz z układami powiązаныmi.

Zmiany w pozwoleniu objęte niniejszym wnioskiem nie mają charakteru „zmiany istotnej” w rozumieniu przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska.

Pismem z dnia 2 października 2025 r. zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.) zawiadomiono o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego z instalacji energetycznego spalania paliw zlokalizowanej przy ul. Studziennej 3 w Raciborzu.

W oparciu o art. 104 k. p. a. organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Zgodnie z art. 155 k. p. a. decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony

uchylna lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, lub przez organ wyższego stopnia, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchynieniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. Za dokonaniem zmiany ww. decyzji Starosty Raciborskiego Nr 144/24/SE z 14 czerwca 2024 r. (ujednolicony tekst obowiązującego pozwolenia) przemawia zarówno interes społeczny, jak i słuszny interes Wnioskodawcy. Aktualny stan faktyczny, w zakresie podziału eksploatowanych źródeł spalania na dwie niezależne instalacje do spalania paliw, powinien bowiem zostać odzwierciedlony w zapisach decyzji administracyjnej udzielającej pozwolenia zintegrowanego. Jednocześnie przepisy szczególne nie stoją na przeszkodzie dokonaniu zmiany ww. decyzji.

Na podstawie art. 10 §1 k. p. a. zawiadomiono o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego z instalacji energetycznego spalania paliw zlokalizowanej przy ul. Studziennej 3 w Raciborzu oraz o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w sprawie. W wyznaczonym terminie siedmiu dni od daty otrzymania zawiadomienia, strona postępowania nie wniosła uwag.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od decyzji niniejszej służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach za pośrednictwem Starosty Raciborskiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Stronie przysługuje prawo do zrzeczenia się odwołania. Z dniem doręczenia Staroście Raciborskiemu oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja z mocy prawa stanie się ostateczna i prawomocna. Niedopuszczalne jest cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Pobrano opłatę skarbową w wysokości 1005,50 zł

Data wpłaty: 12 wrzesień 2025 r.

Numer pokwitowania: 57550507900018848

Numer rachunku bankowego Urząd Miasta Racibórz

78 1050 1070 1000 0004 0003 3692

5 lutego 2026 r., Katarzyna Trybuś, Starszy specjalista

Z up. S T A R O S T Y

Ewa Lewandowska
kwalifikowany podpis elektroniczny

Otrzymują:

1. ORLEN Termika Silesia S.A., ul. Rybnicka 6c, 44-335 Jastrzębie-Zdrój
2. SE.V. – a/a

Do wiadomości:

1. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, ul. Damrota 16, 40-022 Katowice - decyzja ostateczna
2. Minister Klimatu i Środowiska - w wersji elektronicznej na adres:
pozwolenia.zintegrowane@klimat.gov.pl